

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

L. Annæi Senecæ Philosophi Opera, Qvæ Exstant Omnia

Seneca, Lucius Annaeus <Philosophus>

Antverpiæ, 1605

Epist. LVI.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-53700](#)

uit, sed (quod est turpisimum) ventri, somno, libidini. Non continuò sibi viuit, qui A nemini. Adeò tamen magna res est constantia, & in proposito suo perseverantia, ut habeat auctoritatem inertia quoque pertinax. De ipsâ villâ nihil possum tibi certi scribere: frontem enim eius tantum noui, & exposita: quæ ostendit etiam transiuntibus. Speculæ sunt duæ magni operis, laxo atrio ³ pares, manufactæ: quârum altera solem non recipit, altera usque in occidente tenet. ⁹ Platanona mediùs ritus, & à mari & ab Acherusio lacu receptus, ¹⁰ Euripi modo diuidit, alendis piscibus (etiam si assidue exhaudatur) sufficiens. Sed illi, cùm mare patet, parcitur: cùm tempestas pectoribus dedit ferias, manus ad parata porrigitur. Hoc tamen est commodissimum in villâ, quod Baijas ¹¹ trans parietem habet: incommodis illarum caret, voluptatibus fruitur. Has laudes eius ipse noui: esse villam totius anni credo. Occurrit enim Fauonio, & illum adèò excipit, ut Baijs neget. Non stulte videtur elegisse huc locum Vatia, in quem otium suum pigrum iam & senile conferret. Sed non multum ad tranquillitatem locus confert: animus est, qui commendat omnia. Vidi ego in villâ hilari & amœnâ mæstos, vi- B di in mediâ solitudine occupatis similes. Quare non est quod existimes, ideo parum bene compositum esse te, quod in Campaniâ non es. quare autem non es? hucusque cogitationes tuas mitte. Conuersari cum amicis absentibus licet: & quidem quoties velis, quamdiu velis. magis hac voluptate, quæ maxima est, fruimur, dum absamus. Præsentia enim nos delicatos facit: & quia aliquando vñ loquimur, ambulamus, cùm consideremus, cùm diducti sumus, nihil de his quos modò vidimus, cogitamus. & ideo æquo animo ferre debemus absentiam, quia nemo non multum etiam præsentibus abest. Po- C ne hîc primùm noctes separatas: deinde occupationes vtrinque diuersas, deinde studia secreta, suburbanas profectiones: videbis non multum esse, quod nobis peregrinatio eripiat. Amicus animo possidens est, hic autem numquam abest: quemcumque vult, quotidie videt. Itaque mecum stude, mecum cœna, mecum ambula. In angusto viueremus, si quidquam esset cogitationibus clausum. Video te, mi Lucili, cùm maximè audio: adeò tecum sum, ut dubitem, an incipiam non epistolas, ¹² sed codicillos tibi scribere.

EPIST. LVI.

MENTEM compositam, vacare sibi & studiis, etiam in turbâ. Suo exemplo docet. Magis optandum internum silentium, & pacem. Inertia porrò mala, & ea cupidinum mater.

PEREM, si est tam necessarium, quâm videtur, silentium in studia seposito. Ecce varius clamor vndique me circumsonat: ¹ supra ipsum balneum habito. Propone nunc tibi omnia genera vocum, quæ in odium possunt aures adducere: cùm fortiores exercentur, & ² manus plumbo graues iactant, cùm aut laborant, aut laborantem imitantur, gemitus audio: quoties retentum spiritum remiserunt, sibilos, & acerbissi- mas D.

8. PARES, MANUFACTÆ.] Ita Muretus. At libri scripti: magni operis, cuius laxo atrio pares manufactus. Legam, cuius laxo atrio pares, manufactæ. Sunt, inquit, magni operis: ergo non natu- re, ut olim censui: deinde in modum magni atrij factæ, & cuius illi pares, et si sic manu cauata & facta.

9. PLATANONA.] Solent enim silue id genus arborum habere, umbra tantum causâ. Martialis: Daphnonas, Platanonas, & aërias cyparissos.

10. EURIPI MODO.] Quos ipsos in hortis & villis habebant manufactos.

11. TRANS PARIENTEM.] Qui villam cingit.

12. SED CODICILLOS.] Mitti solitos ad pre- sentes. Dixi in Epistolicâ institutione.

EPIST. LVI. 1. SVRA IPSVM BALNEVM.] Baijs, non Romæ. Nam hic ei laxior & aptior domus. Ibi, in diuersorio.

2. MÂNS PLUMBO GRAVES.] Halteres notat, quibus & ad saltandum usq; seg. velut librandum; & tisdem, sed gravioribus ad exercendum, & sine magno motu sudorem euocandum, sublati depressoq; manus, aut hoc illuc iactatis. Erant autem ista massa plumbæ, in circuli dimidiati, aut & aliæ formam: dærups Grecis, à primo usq; dicti, οὐδὲ τὸ ἀλλεως, à faltando. Iuvenalis, Sat. VI.

Cum lassata graui ceciderunt brachia mas- scha-

A mas respirationes: cum in ³ alipten inertem, & hac plebeia vntione contentum incidi, audio crepitum illis manus humeris: quæ prout plana peruenit, aut concava, ita sonum mutat. Si vero ⁴ pilicrepus superuenerit, & ⁵ numerare cceperit ⁶ pilas, actum est. Adiice nunc ⁷ scordalum, & furem deprehensem, & illum cui ⁸ vox sua in balneo placet. Adiice nunc eos, qui in piscinam cum ingenti impulsæ aquæ sono saliunt. Praeter istos, quorum si nihil aliud, ⁹ rectæ voces sunt, ¹⁰ alipilum cogita, tenuem & stri dulam vocem, quod sit notabilior, subinde exprimentem, nec vim quam tacetem, nisi dum vellit alas, & ¹¹ alium pro se claimare cogit. Iam ¹² libarij varias exclamaciones, & ¹³ botularium, & ¹⁴ crustularium, & omnes popinarum institores, mercem suâ quādam & insignitâ modulatione vendentes. O te, inquis, fetreum, aut surdum, cui mens inter

Scholia s̄t̄ ibi: Halteras dicit, quibus vtuntur athletæ cum exercent, quasi plumbis ponderibus B exerceatur. *Martialis:*

Quid percunt stulto fortes haultere lacerti?
Exercet melius vinea fossa viros.

3. ALIPTEN.] Vnctorem.

4. PILICREPVS.] *Glossa Isidori:* Pilicrepus, qui pilâ ludit. In veteri lapide: Ego sum, ouantes conuenite pilicrepri. Et mox: Vrsumque canite voce concordi senem, Hilarem, iocolum, pilicrepum, scholasticum. Ergo ad pilas lusorias hoc referendum: non cum Calio, aliisq., ad pilas fornacarias, id est glomos quosdam pice illitos, quos in hypocausta coniciebant, igni atendo. Certum autem, pilas crepare ac sonitum edere, cum datatim luditur, & decidant: maximè in tabulatis, quibus tunc ludebant. Status:

Quid nunc strata solo referam tabulata, cre-
pantes

C Auditura pilas ² vbi languidus ignis inherrat
Ædibus, & tenuem voluunt hypocausta va-
porem.

Neque enim ad Pilas illas fornacarias hac eunt: sed tantum ostendit, ubi Tabulata illa fuerint, nempe ad sita Hypocausto. Plinius lib. v. in saec. illâ, Apodyterio superponit sphæristerium. At bella etiam interpretatione (quid aliter ab optimo, & doctissimo, elegansissima viro? quæ ego inter amicos unice amo es̄timō) Marci Velserti, qui ex Lapide iam dicto obseruat, pilâ vitrea Romanos lusifasse: quæ certè lapsæ crepa-
bant, & dissiliebant. Initum lapidis:

VRSVS TOGATVS VITREA QVI PRIMVS
PILA

LVSI DECENTER CVM MEIS LVSORIBVS.
LAUDANTE POPVLQ MAXIMIS CLAMORIBVS
THERMIS TRAIANI THERMIS AGRIPPÆ
D ET TITI.

Sed an ad Senecam nunc ista, hæc: quia Vrsus primus se lusisse dicit: & quidem in thermis Traiani. Ergo post Senecæ euum hec inuentio, & inter nouitias fuit. Obserua tamen inibi, thermis & balneis (ut hic) lusisse.

5. NVMERARE COOPERIT.] Id est, tot pilatum, sine casu, iactus: quod & hodie fit in pilâ, ut Petronius appellat, sparluuâ. Et si Petronius ostendit, etiam decidat numerasse adstantes, sed id novo more & per delicias Trimaleonis. De illo enim: Notauimus etiam res nouas, nam duo spadones in diuersâ parte circuli stabant, quorum alter matellam tenebat argenteam, alter numerabat pilas, non has quidem, quæ inter manus lusu expellente vibrabant, sed eas quæ in terram decide-

bant. *Viri ibi docti putant, hunc numeratorem Pilicrepum dictum: quod non tam Seneca, quam lapis & Isidorus refellunt.*

6. PILAS.] Explicani. sed Turnebus, plus mal-
let, cum quibusdam libris: & rur scilicet, cum plu-
res, quâmeffent, manus aut vices numeraret, magnos
excitatatos clamores. Non audio, nec nostrum quidem
Hadrianum Ianum, qui Pilos legit, item cum suf-
fragio aliquot librorum: & explicat Pilicrepum,
qui pilos cum forficulæ crepitu (quod & hodie)
truncat, & adnumerat.

7. SCORDALVM.] Plares libri, Sordalum. sed illa vox in Isidoro, & explicatur: Scordalus, ferox: est & in Petrone, Redditaque scordalo vice. No-
st̄r iterum vittur epist. LXXXIII. Tilius Cimber
& nimius erat in vino, & scordalus. Quod asperdet
interpretationi Isidori, significatq. hominem in vino
feroculum & liberioris lingue fuisse. Plebeia vox, &
inter vulgi conuicia: cui originem à Greco trax
(quod oletum aut merdam notat) aliqui petunt; alii
a traxpôd w sine allio, quasi setidum dicas.

8. VOX SVA IN BALNEO.] Cantillabant illie,
recitabant etiam Nam, ut Horatius:
Suaue locus voici resonat conclusus.

9. RECTÆ VOCES.] Non factæ, aut fractæ.

10. ALIPILVM.] Inscriptio vetus: M. OCTA-
VIVS. PRIMIGENIVS. ALIPILVS. A. TRITONE.
Glossa: Alipilarus sportaxisq. Nempe ille, qui aut
dropace (vnguento è pice) pilos alarum euellit, aut &
volvellis. Iuuenalis, de puerò verè puerò:
— nec vellendas iam præbuit alas.

11. ALIVM PRO SE CLAMARE.] Eum, cui alas
immodicè vellit: ideoq. dolorem excitat. Hoc ad Vol-
sellas magis spectat.

12. LIBARII.] Qui liba venui proclamat.

13. BOTVLARIUM.] Qui botulos aut boitulos.
quorum duo genera: vel ex ovis, & nucleis, cepâ ac
poro, & pluribus apud Apicum lib. II. cap. v. vel ex
sanguinis viscerumq. infarctis, in Tertulliano & Fe-
sio. Grecis à distentione, id genus est φύσιος.

14. CRVSTVLARIUM.] Seneca epist. XCIX. Se-
lamur crustulo pueros. Horatius:
— pueris dant crustula blandi
Doctores.

Frustum panis bene cocti, leuiter melliti. Videō tessera-
mentis aliquoties iussum dari. ut in lapide prisca qui-
dam: NATALI. SVO. PERPETVO. DARI. MVNI-
CIPIB. ET. INCOL. ET. MVLIERIB. Nuptis.
CRVSTVL.

inter clamores tam varios, tam dissonos, constat! cùm ¹⁵ Chrysippum nostrum assidua A salutatio perducat ad mortem. At mehercules, ego istum fremitum non magis curo, quām fluctum aut deiectum aquæ. Quamvis audiam ¹⁶ cuidam genti hanc vnam fuisse causam, urbem suam transferendi, quia fragorem Nili cadentis ferre non potuit. Magis mihi vox auocare videtur, quām crepitus. Illa enim animum abducit, hic tantum aures implet, ac verberat. In iis que me sine auocatione circumstrepunt, ¹⁷ essedas transcurrentes pono, & fabrum inquilinum, & ferrarium vicinum, aut hunc qui ¹⁸ ad metam sudantem ¹⁹ tabulas experitur & tibias, nec cantat, sed exclamat. Etiam molestior est mihi sonus, qui intermittitur subinde, quām qui continuatur. Sed iam me sic ad omnia ista duraui, ut audire ²⁰ vel pausarium possim, voce acerbissima remigibus modos dantem. Animus enim cogo sibi intentum esse, nec auocari ad externa. omnia licet foris resonent, dum intus nihil tumultus sit, dum inter se non rixentur cupiditas & timor, dum avaritia luxuriaque non dissident, nec altera alteram vexet. Nam quid prodest totius regionis silentium, si affectus fremunt?

²¹ Omnia noctis erant, placida composita quiete.

Falsum est, nulla placida quies est, nisi quam ratio compositum. nox exhibet molestiam, non tollit, & solicitudines mutat. Nam dormientium quoque insomnia tam turbulenta sunt, quām dies. ²² Illa tranquillitas vera est, in quam bona mens explicatur. Adspice illum, cui somnus laxæ domus silentio queritur: cuius aures ne quis agitet sonus, omnis seruorum turba conticuit, & suspensum, accendentium proprius, vestigium ponitur. Huc nempe versatur atque illuc, somnum inter ægritudines leuem captans: quæ non audit, audisse se queritur. Quid in causâ putas esse? animus illi obstrepit: hic placandus est, huius compescenda est sedatio: quem non est quod existimes placidum, si iacet corpus. Interdum quies inquieta est. Et ideo ad rerum actus excitandi, ac tractatione bonarum artium occupandi sumus, quoties nos malè habet inertia sui impatiens. Magni imperatores cùm malè parere militem vident, aliquo labore compescunt, & expeditionibus detinent, numquam vacat lasciuire districtis: nihilque tam certum est quām otii vitia C negotio discuti. Sæpe videmur tædio rerum ciuiiliu, & infelicitis atq; ingratæ ²³ stationis paenit-

CRVSTVL. P. I. MVLSI. HEMIN. id est, crustuli pondo vnum, mulsi heminam. In alio: VT. EX. EO. VECTIGALE. QVOTANNIS. COLONIS. MVL-SVM. E T. CRVSTVM. NATALI. CÆSARIS. AV-GVSTI. DARETVR.

¹⁵ CHRYSIPPUM NOSTRVM.] Quem? illum nobilem Grecum? at qui salutatiorum ille mos non sic sollempnis Gracis. Neque nostrum dixisset sic familiariter, praesertim cùm Lucilius in aliis castris. Meus liber, Crispum: neque dubito legere Crispum, magnum Seneca amicū: ad quem & Epigramma scriptū.

¹⁶ CVIDAM GENTI.] Vide Quest. Nat. IIII. cap. II.

¹⁷ ESEDAS.] Nam & sic efferebant. Iornandes: Curribus falcatis, quos more vulgari Eshedas vocant. Glosse: Eshed, baftarna. Si difficerit, posse, effecdis, legere.

¹⁸ AD METAM SVDANTEM.] Fuit quidem hoc cognimento in regione Urbis quartâ, apud Victorem & Rosiam imperij: sed & Baiis fuisse oportet, ubi hec scripta. Dio tradidit lib. XLVIII. simulacrum Calypsusib[us] sudasse, cù portus ab Agrippâ strueretur: an id Metatali impositum, & inde cognomen?

¹⁹ TABVLAS EXPERITVR.] Sic scripti libri: quid tam en velit ea vox, nestio; neque apte cum Tibi bus diccas iungi. An fortasse, fabula se experitur & tibiā id esse, experimentum fui capiti in fabula agendâ ad tibiam. Itaque sequitur, non cantat, sed ex-

clamat: quod sanè ad ipsum virum, non instrumenta illa referas. At Muretus edidit, tubas experitur: sed è merâ Pinciani coniecturâ, quam etiam locutionem verba ea dicta damnant. Quod si tamen de Tuba fuit, legam διακονεῖσθαι: tubulâ se experitur. Nam & nobiles viri tube & tibia operam dabant; atq; etiam, ut apparet, cum cantu. Vidi adnotatum, in vetere codice legi, scapulas: tum conaser, scabillo se experitur: quod genus instrumenti cum Tibiā etiam Suetonius iungit, Calig. cap. LV.

²⁰ VEL PAVSARIVM.] Portisculus vel Hortator (Grecis νερόν) dictus: quia & pergandi, & pausandi, modos remigibus daret. Onidius:

— & qui REQUIEMQUE, modumque
Voce dabat nautis, animorum HORTATOR
Epopeus.

²¹ OMNIA NOCTIS.] Versus Varronis. quem cum altero habes apud Senecam patrem, lib. VII. Controu. I.

²²ILLA TRANQVILLITAS.] Zeno (apud Plutarchum, Quomodo cognoscas te profecisse) ait, ex insomnia tuum quemque procellum posse sentire: si videlicet non turbida aut turpia ea sint, sed altae tranquillitate composita, imagines & animi motus hilioribus habeant. Sunt ipsa hæc, & priora, Seneca.

²³ STATIONIS.] Officij & muneris. à militiâ duellum.

24. EX

A p̄nitentiâ, secessisse: tamen in illâ latebrâ, in quam nos timor & lassitudo cōnecit, interdum recrudescit ambitio. Non enim excisa defuit, sed fatigata, aut etiam abiecta, rebus parùm sibi cedentibus. Idem de luxuriâ dico, quæ videtur aliquando cessisse: deinde frugalitatem professos sollicitat, atque in mediâ parsimoniâ voluptates non damna-tas, sed relietas petit: & quidem eò vehementius, quò occultius. Omnia enim vitia in aperto leuiora sunt: morbi quoque tunc ad sanitatem inclinant, cùm ex abdito erumpunt, ac viam suam proferunt. Et avaritiam itaque, & ambitionem, & cetera mala men-tis humanæ, tunc pernicioſiſſima ſcias esse, cùm ſimulatâ sanitate ſubſidunt. Otiosi vi-demur, & non ſumus. Nam ſi bonâ fide ſumus, ſi receptui cecinimus, ſi ſpeciosa con-tempſimus, vt paulò antè dicebam, nulla res nos auocabit, nullus hominum auium-que concentus interrumpt cogitationes bonas, ſolidasque & iam certas. Leue illud ingenium, nec ſe adhuc reduxit introrsus, quod ad vocem ²⁴ ex accidenti erigitur. Habet intus aliquid ſollicitudinis, & concepti pauoris, quod illum curiosum facit, vt

B ait Virgilius noſter:

*Et me, quem dudum non vlla iniecta mouebant
Tela, nec aduerso glomerati ex agmine Graij,
Nunc omnes terrent auræ, ſonus excitat omnis
Suspensum, & pariter comitique onerique timentem.*

Prior ille sapiens eſt, quem non tela vibrantia, non arietata inter ſe armis agminis densi, non vrbis impulſe fragor territat: hic alter imperitus eſt, rebus ſuis timet, ad omnem crepitum expaueſcens, quem vna quælibet vox pro fremitu accepta deiecit, quem mo-tus leuiflami exanimant. Timidum illum ſarcinæ faciunt. Quemcumque ex iſtis felicibus elegeris, multa trahentibus, multa portantibus, videbis illum comitique onerique ti-mentem. Tunc ergo te ſcito eſſe compositum, cùm ad te nullus clamor pertinebit: cùm te nulla vox tibi excutiet: non ſi blandietur, non ſi minabitur, non ſi inani ſono ²⁵ va-ria circumſtrepet. Quid ergo: non aliquando commodius eſt, carere conuicio? fateor.

C Itaque ego ex hoc loco migrabo: experiri & exercere me volui. Quid neceſſe eſt diu-niū torqueri: cùm tam facile remedium Vlices ſociis etiam aduersus Sirenas dederit, & inuenierit?

E P I S T . L V I I .

D E CRYPTÀ NEAPOLITANÀ, & ibi horrore. tum primos motus in potestate non eſſe. Aliquid de animi tenuitate, & celeritate.

C v m Baiis deberem Neapolim repete-re, facile credidi tempeſtatem eſſe, ne ¹ ite-rum nauem experirer. ſed tantum luti totâ viâ fuit, vt poſſem videri ² nihilominus nauigasse. Totum ³ athletarum fatum mihi illo die perperiendum fuit. aceromate nos haphe exceptit, in ⁴ Cryptâ Neapolitanâ. Nihil illo carcere longius, ⁵ nihil illis fa-cibus

24. EX ACCIDENTI.] Plures libri, & ac-cidentia.

25. VARIA CIRCVMSTREPET.] Aliás, vana.

EPIST. LVII. 1. ITERVM NÂVEM EXPE-RIRER.] Tam infelicitate, quā supra, epift. LIII.

2. NIHIL OMNIS NAVIGASSE.] In eſſeo vi-delicet; viâ madidâ & inquali, mutante identidem illo, ac quaſi natante. Simili metaphorâ, de hac ipsâ viâ, Statius Siluarum IV.

Nutabat cruce pendulâ viator,
Rodebatque rotas maligna tellus,
Et plebs in mediis Latina campis
Horrebat mala NAVIGATIONIS.
Emenda ibidem ex meo libro, Sorbebatq; rotas.

3. ATHLETARVM FATVM.] Quorum eſt cero-mate perfundi, & haphe deinde inſpergi. Mihi ſi-mile: qui in viâ prima luto & liquore, velut crasso ceromate, delibutus ſum: deinde in cryptâ, arenis & puluere, ut haphe perſperfuſus.

4. CRYPTÀ NEAPOLITANA.] Quæ per ſo-monite Paſſiſlypo (incertum, quo magis operis auctore) reſtâ Neapolim ducit: multorum ſtadiorum lon-gitudine, ait Strabo, atque ut hodie diueniſio eſt, paſſuum circiter mille. Alioqui ſuper ipſum montem eundum ſit, ambitu magno, & viâ arduâ.

5. NIHIL FAVCIBVS OBSCVRIVS.] Fances, angusti transiſtiſ ſtam vocabantur: ne quis de adiu-tu capiat,